Р Е Ш Е Н И Е
№ 3713

гр. София, 04.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 32 състав,** в закрито заседание на 04.06.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

като разгледа дело номер **3022** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294-298 АПК. Образувано е по жалба на П. С. Б., Н. С. Б. И. М. А. – П., М. Г. А., С. Ж. К., Б. Ж. К. – П., К. Д. Т., Г. Х. М. срещу писмо изх. № С4-1154-00-534 от 06.03.2014г. на началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол“ С. при РДНСК – Югозападен район (РО „Н.“ С. РДНСК-ЮР).

В жалбата се твърди, че с възражение, депозирано пред органа на 14.02.2014г. на основание чл. 285 и чл. 282, ал. 1, т. 9 АПК жалбоподателите са поискали прекратяване на образуваното изпълнително производство относно изпълнението на Заповед № ДК-23-477/15.10.2004г. поради изтекла давност. С оспорения акт се отказвало прекратяване на производството. Жалбоподателите считат оспореното писмо за незаконосъобразно и молят същото да бъде отменено и вместо него съдът да постанови решение, с което да прекрати на основание чл. 282, ал. 1, т. 9 АПК изпълнителното производство по изпълнението на Заповед № ДК-23-477/15.10.2004г. на началника на СРДНСК, евентуално да прекрати изпълнителното производство на основание чл. 282, ал. 1, т. 7 АПК.

Ответникът Началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол“ С. при РДНСК – Югозападен район изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че ЗУТ не предвижда давност. Същият е специален закон спрямо АПК, където се визира давност за изпълнение, а също така административния орган е длъжен да защити правата и законните интереси на всички страни. Процесния строеж не е въведен в експлоатация, поради което с цел запазване здравето и живота на лицата собственици и живущи в процесния строеж, следва да се изпълни влязлата в

сила заповед за забрана на ползването. Моли съдът да отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Актът, които се обжалва, макар и ненаименован, е такъв на орган по изпълнението и подлежи на съдебен контрол – чл. 294 АПК. Жалбата на П. С. Б., И. М. А. – П., М. Г. А., К. Д. Т., Г. Х. М. е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане предвид следното. Срокът за обжалване на акт на орган по изпълнението е 7 дневен от съобщението – чл. 296, ал. 1 АПК. Считано от датата на съобщаване на обжалваното писмо жалбата е просрочена. К. Т. не е внесла и дължимата държавна такса за образуване и разглеждане на делото.

Жалбата на Н. С. Б., С. Ж. К., Б. Ж. К. – П. е процесуално допустима, а по същество ОСНОВАТЕЛНА предвид следното: От представените по делото доказателства, се установява, че със Заповед № ДК-23-477 от 15.201.2004г. на началника на Столична РДНСК е забранено ползването на неприетия по установения ред строеж „Жилищна сграда“ – Ж. Слънчева – 85, находящ се в УПИ, представляващ п. I /V-66/, кв. 116 по плана на [населено място], м. „Л.-IIIч.“, с ползвател Ж. „Слънчева - 85“. Заповедта е обжалвана по съдебен ред. С определение от 25.03.2008г. по дело 3723/2004г. по описа на СГС жалбата е върната и производството по делото е прекратено. Определението е влязло в сила на 27.08.2008г. С покана за доброволно изпълнение изх. № С4-1154-00-245 от 31.01.2014г. на началника на РО „Н.“ С. РДНСК-ЮР, органът по изпълнението е поискал доброволното изпълнение на заповедта. Поканата е адресирана до К. К. К., като е отбелязано, че е председател на УС на Ж. „Слънчева - 85“ и до 21 физически лица, като липсва отбелязване в какво качество им е изпратена поканата. Представена е и втора покана за доброволно изпълнение изх. № С4-1154-00-636 от 19.03.2014г. на началника на РО „Н.“ С. РДНСК-ЮР адресирана до Д. А., Б. П. и С. К.. По делото е представено Възражение вх. № С4-1154-01-239 от 14.02.2014г. от обитателите и член кооператори на жилищна сграда Ж. „Слънчева - 85“. Със същото се иска прекратяване на образуваното изпълнително производство относно изпълнението на Заповед № ДК-23-477/15.10.2004г. на основание чл. 282, ал. 1, т. 9 АПК – поради изтекла давност и на основание чл. 282, ал. 1, т. 7 от АПК – поради фактическа и правна невъзможност за изпълнение на заповедта.

С процесното писмо началника на РО „Н.“ С. РДНСК-ЮР е уведомил жалбоподателите, че ЗУТ е специален закон по отношение на АПК, същият не визира давност за изпълнение на заповед да забрана за ползване, вследствие на което административния орган не приема, че е налице такава давност. Посочено е, че само съдът може да прогласи давност относно изпълнението на влязъл в сила административен акт, като същата се постановява със съдебен акт след завеждане на административно дело. Посоченото от ответника е неправилно и незаконосъобразно и представлява прехвърляне на отговорност върху съда за разрешаване на въпрос, който е в компетентността на органа по изпълнението. Разпоредбата на чл. 282 предвижда 11 хипотези, при които изпълнителното производство се прекратява, вкл. поради изтекла давност и поради фактическа и правна невъзможност за изпълнение на заповедта - посочени във възражението на жалбоподателите. Задължен да се произнесе е органът, в чиито правомощия е да прекрати производството, ако са налице основанията за това. Давността като институт на правото може да се претендира чрез възражение съгласно чл. 282, ал. 1, т. 9 АПК или чрез отрицателен

установителен иск по чл. 292 АПК. Погасителната давност, като юридически факт, е период от време, с изтичането на който настъпват определени правни последици, а именно погасяване на вземане и преклудиране възможността за изпълнението на задължението по влязъл в сила индивидуален административен акт. Длъжникът има право да се ползва и от двата правни способа - или с възражение в изпълнителното производство, че е изтекла погасителната давност или с предявен иск по чл. 292 АПК. В този смисъл Определение № 4042 от 24.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 3528/2014 г., Решение № 6973 от 26.05.2014 г. на ВАС по адм. д. № 859/2014 г. В чл. 282, ал. 4 от АПК изрично е предвидено, че влязлото в сила постановление, с което се отказва прекратяване, не е пречка за предявяване на иска по чл. 292 АПК, от която разпоредба се извежда изводът, че при направено искане за прекратяване на производството органът може да го прекрати, ако са налице основанията за това. Прекратяването, съответно отказът се извършва с мотивирано постановление – чл. 284 АПК.
В оспореното писмо не са изложени никакви мотиви, защо е прието, че изпълнителното производство не може да бъде прекратено поради изтекла давност. Не са изложени мотиви и по второто заявено основание за прекратяване на производството – чл. 282, ал. 1, т. 7 АПК. Това препятства съда да извърши преценка на акта на органа по изпълнението. Постановлението на органа по изпълнението ще подлежи на съдебен контрол и при евентуалната му отмяна, съдът сам ще разреши въпроса по жалбата, както изисква чл. 298, ал. 1 АПК. В процесния случай органът не се е произнесъл по съответния ред и със съответния акт, поради което настоящата инстанция намира, че не може да разреши въпроса по жалбата, без преди това да е налице мотивирано произнасяне на органа по изпълнението. Действително ЗУТ е специален закон по отношение на АПК, но същият не предвижда ред за изпълнението на влезлите в сила актове по този закон, поради което се прилагат общите правила на АПК, които между впрочем органът изпращайки поканата за доброволно изпълнение е приложил. По изложените по горе съображения оспореното писмо следва да бъде отменено, преписката да се изпрати на органа за ново мотивирано произнасяне и по двете заявени основания за прекратяване на изпълнителното производство. Същият следва да прецени дали поканата за доброволно изпълнение е отправена до длъжника по изпълнението на влязлото в сила изпълнително основание, дали възражението по чл. 282, ал. 1, т. 7 и т. 9 е направено от този длъжник, като съобрази разпоредбите на Закона за жилищностроителните кооперации. Преценката си органа следва да мотивира.
Така мотивиран, Административен съд София-град, II–ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на П. С. Б., И. М. А. – П., М. Г. А., К. Д. Т., Г. Х. М..
ОТМЕНЯ по жалба Н. С. Б., С. Ж. К., Б. Ж. К. – П. писмо изх. № С4-1154-00-534 от 06.03.2014г. на началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол“ С. при РДНСК – Югозападен район и ВРЪЩА преписката на началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол“ С. при РДНСК – Югозападен район за ново произнасяне по възражение вх. № С4-1154-01-239/14.02.2014г. в 14 – дневен срок от получаването и.
РЕШЕНИЕТО в частта му, с която жалбата е оставена без разглеждане е с характер на

определение и подлежи на обжалване в 7 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България. В останалата му част решението не подлежи на обжалване.
Препис от решението да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: